

30.06.2012
477

TÜRKİYE BÜYÜK MİLLET MECLİSİ BAŞKANLIĞI'NA

Tarımda girdi maliyetleri sorunun etraflıca araştırmak, konunun taraflarıyla görüşmek, maliyetleri aşağı çekecek yöntem ve tedbirleri araştırmak amacıyla Anayasa'nın 98. ve TBMM'nin içtüzüğünün 104. ve 105. Maddeleri gereğince Meclis Araştırması açılmasını arz ve teklif ederiz.

② İzmir MV
Hülya Çelen
Hülya

③ SİMİ
Dr. Serpil Torikulu
İst MV

①
Mehmet Ali Susam
İzmir Milletvekili

④ M. Şehin Kulkul
Hayri MV
İstanbul MV

⑥
Musa Gams
İzmir MV.
Rahmi Akın Türeli
İzmir MV.

⑦
Cahit Dursun
İstanbul MV.

⑧
Özge ÖZİL
İzmir MV.

⑨
Aşkın Dilli
İzmir MV.

⑩
Haydar Aşkın
Karaçeli MV

⑪
Haluk Eyüboğlu
İst MV

⑫
Ali İhsan Köktürk
Zeytinlik MV

⑬
Ali SARIBAŞ
Cikale MV.

⑭
Hüsnü ÖREN
manisa mv

⑮
Kadir Çakır
İst MV

⑯
Ali Rıza Öztürk
Mersin MV.

⑰
İst MV

⑱
Yamuk - Hacı
Beleş MV

⑲
Turgut D. Bek
Kırklareli
1/1

GEREKÇE

Uygulanmakta olan tarım politikaları, ürün maliyetinin fiyatından fazla olmasına, böylece çiftçinin üretmekten uzaklaşmasına neden olmaktadır. Tarım ürünlerinin fiyatlarında yıllara göre artış, tarım girdi fiyatlarındaki artışın çok gerisinde kaldığından tarım üretimimiz çıkmaza girmiştir. Hatalı politikalar bir yanıyla ekonomimize ağır darbe vururken, diğer yanıyla vatandaşlarımızın yeterli, sağlıklı ve ucuz gıdaya erişimini zorlaştırmaktadır.

Çiftçinin üretmekten uzaklaşması bugün 74 milyonlara ulaşan ve her geçen gün artan ülke nüfusunun beslenmesini imkansız hale getirmiştir. İhtiyacı karşılamak amacıyla ithalat başlamış, ithalat yapılan ürün türlerinin sayısının ve miktarının artması tarım ürünleri ithalatını cari açıkta önemli bir kalem haline getirmiştir.

Ülkemiz 2011 yılında, hububat ve hububat ürünlerine yaklaşık 2 milyar dolar, bitkisel yağa 3 milyar dolar döviz ödemiştir. Tekstil ülkesi olan Türkiye, 5 yıldan beri her yıl 1 milyon ton pamuk ithal etmektedir. Geçen yıl dünya çapında pamuk fiyatlarının artmasıyla pamuk ithalatının faturası 3 milyar doları aşmıştır. Türkiye'nin 2011 yılı toplam ithalat rakamı 240,8 milyar dolardır ve bu rakamın 8,8 milyar doları tarım ithalatına aittir.

Kendi çiftçimizden esirgediğimiz teşviki, ithalat yoluyla başka ülkelerin çiftçilerine sağlamış oluyor; kendi çiftçimiz yerine onları zenginleştiriyor, refahlarını arttırıyoruz.

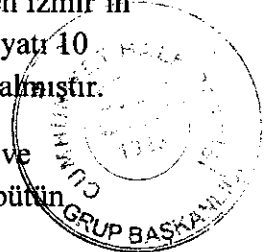
Çiftçimizin içinde bulunduğu çıkmaz durumu daha iyi tarif edebilmek açısından girdi ürünlerinin ve ürün fiyatlarının son 10 yıl içerisindeki değişimleri karşılaştırılmalıdır:

1 litre mazot 2002 yılında 1,09 TL, 2012 yılında ise 3.76 TL seviyesindedir. Ayrıca mazotun geçtiğimiz aylarda 4 lira seviyelerine kadar yükseldiği de unutulmamalıdır. Buna karşın 1 kg ekmeklik buğdayın 2002 yılında 230 kuruşken 2012 yılında 665 kuruş olmuştur. Yani üreticimizin 1 litre mazot alabilmesi için 2002 yılında 4,73 kg buğday satması gerekirken 2012 yılında 5.65 kg buğday satması gerekmektedir.

Benzer sonuçlar gübre ve yem gibi diğer ürünler için de geçerlidir. Örneğin A.Sülfat ton başına fiyatı 2002'den bu yana 5 kat artmıştır. Bu artış ÜRE fiyatında 6,5 kat; DAP fiyatında ise 4,5 kat seviyesinde olmuştur. Buna karşın tarım ürünleri fiyatları mısır ürününde 2002 yılında 250 TL/ton iken 2011 yılı fiyatı 530 TL/ton olmuştur, Ayçiçeği ürününde ise 2002 yılında 460 TL/ton iken 2011 yılında 1.200 TL/ton olmuştur. Ortalama artış ise 2-2,5 kat seviyesinde kalmıştır.

Tarım üreticisinin tarım sektöründe tutunabilmesi için bu sektörden yeterli geliri sağlıyor olmaları gerekmektedir. Öyle ki ülkemizin "patates ambarı" olarak bilinen İzmir'in Ödemiş ilçesinde bugün itibariyle 1 kg patatesin maliyeti 30-40 kuruş iken 1 kg fiyatı 10 kuruşa kadar düştüğü çiftçi ürününü toplamaya dahi kalkışmamış, ürünü tarlada kalmıştır.

Mevcut tarım politikası sürdürülebilir olmaktan çıkmıştır. Yeniden yeterli ve sürdürülebilir tarımsal üretime dönmek, çiftçimizin karnının doymasını, onun da bütün

ülkenin karnını doyurmasını sağlayabilmek için girdi maliyetlerinin aşağı çekilmesine ihtiyaç bulunmaktadır.

Girdi maliyetlerinin aşağı çekilmesinde tarımda kullanılan mazottan ÖTV ve KDV'nin kaldırılması gibi doğrudan yöntemlerin yanı sıra; kümelenme şirketleri yoluyla toplu ürün satın alma, lojistik, depolama gibi yöntemleri ve yurt dışında üretilen girdilerin yurt içinde üretilmesini sağlayacak AR-GE ve bilimsel çalışmalara teşvik verilmesine kadar dolaylı yöntemler tercih edilebilir. Tarım Kanunu'nda 'GSMH'nin yüzde 1'i düzeyinde destekleme bütçesi' ayrılacağı öngörülmüştür. Bugüne kadar bunun yarısına bile güçlükle ulaşılan desteklemelerin etkin bir şekilde yapılmasını sağlamak gerekmektedir.

